

KRISTAUS KARALIAUS *Laiivas*

Tėvų Marijonų Bendradarbių Draugijos Savaitraštis

Evangelija — Lekcija
 Griuvėsiai
 Švenč. Mergelės Paveikslas
 Kataliko Pasikalbėjimas
 Kalnų Gėlės
 Moderniškiausia Mūsų Mokykla
 Laiškas Motinai
 Nuotykių ir Knygos
 Neužmiršk
 Motina
 Lietuvių Seserų Konferencija
 Su Mūsų Bendradarbiais
 Motina Marija Padėjo
 Klajūnas
 Žinios iš Katalikiško Pasaulio
 Žinios iš Lietuviško Pasaulio

V. SEKMADIENIS PO VELYKŲ.

Evangelija

Jon. 16, 23-30

Lekcija

Jok. 1, 22-27

A NUO metu: Kalbējo Jēzus savo mokytiniams: Iš tikrųjų, iš tikrųjų, sakau jums: ko tik prasysite Tēvā mano vardu, jis duos jums. Iki šiolei jūs nieko neprašēte mano vardu. Prašykite ir gausite, kad jūsu džiaugsmas būtų pilnas. Aš tai jums kalbėjau prilyginimais. Ateina valanda, kada jau nebe prilyginimais jums kalbēsiu, bet aiškiai sakysiu jums apie Tēvā. Tā dienā jūs prasysite mano vardu, aš nesakiau jums, kad aš prasysiu už jus Tēvā, nes pats Tēvas myli jus, dēl to, kad jūs mane mylējote ir tikējote, jog aš nuo Dievo išėjau. Aš išėjau nuo Tēvo ir atējau į pasaulį, vėl palieku pasaulį ir einu pas Tēvā. Jo mokytiniai jam tarē: Štai dabar aiškiai kalbi ir nebesakai jokio prilyginimo. Mes žinome, kad tu visa žinai ir tau nereikia, kad kas tave klaustų, todėl mes tikime, kad tu esi nuo Dievo išėjęs.

M YLIMIAUSIEJI: Būkite žodžio vykdytojai ir ne tik klausytojai, klaidinantys patys save. Nes jei kas yra žodžio klausytojas ir ne vykdytojas, tas panašus į žmogų, kurs žiūri į savo gimtą veidą veidrodyje: jis pasižiūrėjo į save ir nuėjo ir tuojau užmiršo, koksai buvo. Kas gi atsidėjęs išžiūri į tobulą laisvės įstatymą ir jo laikosi tas pasidarė ne klausytojas užuomarša, bet darbo vykdytojas, tas bus laimingas savo darbu. O jei kas tariasi esąs pamaldus ir nesuvaldo savo liežuvio, bet suvedžioja savo širdį, to maldingumas tuščias. Tikras ir nesuteptas pamaldumas Dievo ir Tēvo aki-vaizdoje yra toks: lankyti našlaičius ir našles jų sielvarte ir sergėti save nesuteptą šiuo pasauliu.

Griuvėsiai

B. Brazdis

Tų dienų teliko tik griuvėsiai,
Ir atgal sugrižt negali,
Tu tenai regėjai dieną šviesią,
O naktis užklupo pakely.

Krauju teka Nemunas patvinęs
Ir našlaičių ašarom — Neris,
Daug nebematys dangaus tėvynės,
Daug tėvų pastogėn nebegriš.

Pro patrankų gausmą ir pro mirtį
Kas pasigailės tavęs mažos,
Tėviške, ir kas paguos tau širdį?
Niekur niekur tako iš tamsos...

KRISTAUS KARALIAUS LAIVAS — THE SHIP OF CHRIST, THE KING, a Weekly published by the Marian Fathers, 2334 So. Oakley Ave., Chicago 8, Ill. Entered as second class matter May 18, 1944, at the Post Office at Chicago, Illinois, under the Act of March 3, 1879. Subscription \$2.00 yearly. Outside U. S. A. \$3.00 yearly, 5c a copy. Editors: Rev. V. Parulis, MIC., Rev. A. Naudžiūnas, MIC.

Švenčiausios Mergelės Paveikslas

Švenčiausioji Mergelė yra paties Dievo išaukštinta, gausiomis Jo malonėmis apdovanota, pakelta į visų kūrinių Karalienės garbę. Tad nenuostabu, kad visi menininkai bando geriausius savo gabumus Marijos ypatybėms, Jos gyvenimo įvykiams ir privalumams bei dorybėms atvaizduoti. Iš visų gražiausių meno paveikslų, sukurtų garsiausių dailininkų, galerijose ypač išsiskiria savo reikšme Nekaltai Pradėtosios paveikslas. Jame Marija vaizduojama Nekalčiausia Mergele, labai maloni ir patraukliu veidu, vilkinti baltais drabužiais ir žydriu dangaus spalvos apsiaustu, stovinti ant mėnulio, sudėjusi rankas maldai ir viena savo koja pamynusi žalčio galvą.

Marija didele Dievo malone atėjo į pasaulį be nuodėmės ir perėjo jį jos nepažinusi. Todėl menininkai Nekaltai Pradėtosios paveiksle išreiškia pagrindines jos dorybes: nekaltumą, meilę Dievui, pastovumą, pamaldumą ir pergale.

Paprastai baltoji spalva yra simbolis nekaltybės. Bažnyčia kūdikiui po krikšto įteikia baltą rūbelį, kaip ženklą jo nekaltybės. Taigi ir Švenčiausios Mergelės balti drabužiai reiškia jos nekaltybę ir šventumą. Todėl ir šv. Rašte apie Ją parašyta: "Visa tu graži esi, mano drauge, ir jokios dėmės nėra tavyje" (G. G. 4, 7). Tai šventosios Dvasios žodžiai, taikomi savo Sužieduotinei, kuri dėl Jėzaus Kristaus nuopelnų buvo apsaugota nuo gimtosios nuodėmės suteptimo.

Žydri dangaus spalva, kuria vaizduojama paveiksle Marijos apsiaustas, išreiškia Josios nuolatinį Nekalčiausios Širdies pakilimą į dangų. Nors Švenčiausioji Mergelė gyvena žemėje, bet visa savo širdimi ji priklauso dangui: Ji nuolatos stovėdavo Dievo akyvaizdoje savo meile, malda ir nekaltumu, nuolatos sielvartavo žmonijos išganymu. Kaip šv. Bernardas rašo, kad Josios širdis nuolatos liepsnojo begaline meile Dievui. Tos

spalvos apsiaustas apgaubęs Marijos baltus rūbus, kad juos apsaugotų nuo suteptimo, — simbolis dieviškosios Apveizdos. Pakėlimas savo širdies prie Dievo, atsidavimas nuolatinei Jo globai, yra vienintelė priemonė išgelbėti savo nekaltybę nuo nuodėmingo pažeidimo ir laimėti šventumo pergalės vainiką. Švenčiausioji Mergelė per visą savo gyvenimą saugojo savo nekaltumą ir šventumą ir išsaugojo. Ji savo angeliško skaistumo nesutepė nei mažiausia nuodėme, nes nuolatos Ji jautė čia pat esantį Dievo buvimą, nuolatos meldėsi, savo širdyje su Dievu bendravo ir mąstė apie dangaus paslaptis. "Kas yra ta, kuri ateina, kaip tekančioji aušrinė, graži kaip mėnulis, rinktinė kaip saulė" (G. G. 6, 9).

Mėnulis yra simbolis nepastovumo — jis nuolat keičiasi, Marija stovinti ant mėnulio, stovinti ant savo nepastovumo kurį nugalėjusi ir pamynusi po savo kojomis. Šis vaizdas išreiškia pilną Marijos pastovumą Dievo meilės tarnyboje — be jokio blaškymosi ir dairymosi į šalį, kaip kad mes silpni žmonės darome. Ji ištikimiausiai tarnavo Dievui visose savo gyvenimo aplinkybėse niekur nuleisdama nuo Jo savo akių ir neiškrypdamą iš maldos kelio. Jos kūdikystė, motinystė ir našlystė buvusi tik nuolatinė auka Dievui. Ji neieškojo kitokio džiaugsmo, kaip tik Dievo, neturėjo kitokio noro, kaip tik patikti Dievui, ir nežinojo kitokio savyje troškimo, kaip tik mylėti Dievą ir su Juo amžinai susijungti. Nuo Dievo meilės neatskyrė Jos nei sunkiausi bandymai, nei giliausi skausmai — visur ir visada išliko Ji miela ir pastovi Dievui ir Jo meilei. Kaip gražus yra mums šis Marijos pastovumo, ištvermės ir ištikimumo pavyzdys Dievui. Bandykim ir mokykimės ir mes Jos takeliu žengti. Ji mums padės, o pats Dievas mus ves.

Kitas dar yra mėnulio simbolis po Marijos kojomis: pamynimas ir nugalė-

jimas Jos visų tikėjimo priešų. Mėnulis yra turkų, iš viso mahometonų, simbolinis ženklas, kurie per keliatą šimtų metų bandė pavergti krikščionis ir išnaukinti jų tikėjimą. Tuo metu krikščionys ypatingu būdu pradėjo melstis į Mariją Nekaltai Pradėtąją. Jos pagelba turkai buvo sumušti prie Lepanto, Temesverio, ir galutinai prie Vienos taip, kad jie daugiau jau ir nebandė pulti krikščionių. Todėl menininkai, vaizduodami Mariją, stovinčią ant mėnulio, vaizduoja Ją taip nugalėtoją visų žmogaus priešų, trukdančių pakeliui į amžinąjį gyvenimą: velnio, pasaulio ir kūno.

Marijos stovėjimas viena koja žaliaiui ant galvos simbolizuoja visišką priešų nugalėjimą. Sen. Įstatyme vadas nugalėjęs savo priešą viena koja atsistodavo ant jo galvos, parodydamas, kad jis esąs visiškai jo nugalėtojas. Iš čia turbūt bus menininkų paimta ir Marijos pergalės simbolis. Čia primena ir šv. Rašto žodžius, pasakytus Dievo rojuje: "Aš padarysiu nesutikimą tarp tavęs ir moteriškės, tarp tavo ainijos ir jos ainijos... ji sutrins tau galvą" (Pr. 3, 15). Švento Rašto žodžiai kalba apie Marijos Nekaltojo Prasidėjimo galybę: Marija per savo nekaltąjį prasidėjimą ir dieviškąją motinystę nugalėjo piktąją dvasią ir visą jos galybę.

Švenčiausioji Mergelė ir dabar žalčio galvą laiko pamynusi po savo kojomis: Ji saugoja Bažnyčią nuo pragaro vartų galybės ir niekais verčia visas jų pastangas. Tik pažvelkime į Bažnyčios istorijos lapus, daug kur rasime, kad užtariant Marijai, pranykdavo baisios ir grąsios kovų audros, ateidavo ramybė, sušvisdavo taikos saulė. Žmonės dėkingi Marijai už jos maldas ir tarpininkavimą pas savo Sūnų, už Jos pagalbą visuose jų reikaluose, o ypač nelaimėse. Net ir tas pats paveikslas, sukurtas menininkų ir vaizduojantis Nekaltąją Mergelės Marijos Prasidėjimą, yra išreiškiantis žmonių nuoširdžių padėką Švenčiausiajam Dievo Motinai, kuri daug kartų išgelbėjusi nuo barbarų antplūdžio, nuo įvairių netikėlių, eretikų ir kitokių tikėjimo skalų, priespaudų ir ne-

laimių. Josios rankos visada sudėtos maldai už mus, ir Jos Nekalčiausia Širdis nuolat maldauja dangiškąjį Tėvą mums pagelbos.

Žiūrint į Nekaltai Pradėtosios Mergelės Marijos paveikslą, nenoroms prisimenama, kad ir mes esame per krikštą gavę nekaltybės rūbelį. Bet ar jis yra toks skaistus ir nesuteptas kaip Mergelės Marijos? Ar mes jį pajėgiame išlaikyti be jokios dėmės? Dėja, jis daug kartų jau suteptas mūsų silpnybėmis, nes mes jo, kaip Marija, neapsiautēm žydriu dangaus apsiaustu ir jo nesaugojome, nekėlėme savo širdies į Dievą aukštyn, ir neprašėme Jo pagelbos, o jei kartais ir prašėme, ir kreipėmės, tai greit vėl kaip mėnulis pasikeitėme. Ir taip visą laiką lingavome kaip vėjo pagauta ir į šalis stumdoma nendrė, be jokio pastovumo ir savo aistroms pasipriešinimo. Švenčiausioji Mergelė pamynė po savo kojomis visos žmonijos priešų klastas ir galybę, tačiau mes savo pagundose nebėgam prie Marijos, bet pasiduodame savo priešų viliojimams. Dar blogiau: būna atsitikimų, kad nepakenčiame Dievo Motinos, Ją metame šalin, kaip Judas eidamas už V. Jėzų pasiimti suderėtos vergo kainos. Kiekvienas, kuris prieš Mariją kovos, bus Jos pamintas.

Šventoji Bažnyčia mus raginte ragina bėgti ir glaustis prie Marijos, kaip savo Gerosios Motinos, visuose, o ypač sielos reikaluose. Švenčiausioji Mergelė mus niekad neapleis, jei tik prie Jos glausimės. Ypatingai jaunimas patiria Josios paguodą. Ji pati būdama jauna nugalėjo visus sunkumus, dabar užjaučia ir kitus. Visos jaunos sielos yra Jos gražios gėlės, kurias Ji myli, laisto ir globoja. Tad laukime Marijos prie Jos vartelių, kad Ji pasikviestų mus pas save.

* * *

Nėščia motina, yra vaikščiojanti šventovė, nešiojanti savyje dangaus būsimus piliečius. Nėščia motina yra paties Dievo pašventinta dirva, brandinanti savyje amžinųjų amžių sėklas, nemirtingų sielų grožybę.

Kataliko Pasikalbėjimas Su Maikio Tėvu

JEIGU mano pomietis manęs neapgauna, tai tu, Teisingamani, esi man kartą pasakęs, jog jeigu Dievas norėtų, tai jis galėtų su visais žmonėmis taip pasielgti, kaip su Saulium. Tu sakei, kad užteko Kristui paklausti: "Sauliau, Sauliau, kam mane persekioji" ir kaip mat didžiausias krikščionių priešas pavirto didžiausiu Kristaus mokslo skelbėju. Tai vot aš ir mislinu sau vienas, kodėl Dievas vienam padeda sugrižti, o kitam ne. Ar tu gali man išfigeriuoti, kodėl taip yra?

— Pirmiausia, Maikio Tėve, tai netiesa, kad Dievas vienam padeda sugrižti prie savęs, o kitam ne. Pats Dievas Šv. Rašte sako: Aš nenoriu nusidėjėlio mirties. Aš noriu, kad nusidėjėlis darytų atgailą ir taip būtų gyvas. Taigi, tikinčiam žmogui, kurs neabejoja, kad Senasis ir Naujasis Testamentas yra paties Dievo žodis, nekyla jokia abejonė šiuo klausimu.

Esu girdėjęs vieną gražų palyginimą apie Dieviškosios Apvaizdos perspėjimus.

Jeigu Dievas mato, kad žmogus eina į pražutį, tai jis iš pradžių padeda po kojų akmenį. Nusimuša žmogus koją, apsiriša žaizdą ir vėl eina. Tada Dievas padeda didelį akmenį, kad žmogus atsitrenkdamas parvirstų ir susimąstytų. Jeigu ir tas negelbsti, tai pastato sieną, kad tiesiog galvą prasiskeltų ir, atmerkęs akis pradėtų giliau mąstyti ir taip išvystų, kur veda tas kelias. Tačiau yra žmonių kurie vargais negalais ir sieną perlipa. Bet, sako, prie pragaro angos dar gulės kryžius, kaip paskutinis begaliniai žmonės mylinčio Dievo perspėjimas. Na, jeigu kas ir kryžių sumindžios ir apspjaudys, kaip paskutinę išsigelbėjimo priemonę, tai tokio žmogaus jau ir Dievas nebegalės išgelbėti, nes tokio žmogaus gelbėjimas jau būtų pažeidimas jo laisvos valios.

Meilė laisvos valios nepažeidžia. Tačiau žmogus, piktnaudodamas savo laisvą valią, gali priešintis net Dievo meilei.

Baigdamas savo atsakymą aš norėčiau tau, Maikio Tėve, pastebėti, jog viena iš pagrindinių tiek laisvamanių tiek atšalusių katalikų klaidų yra ta, kad jie daro priekaištus ne vien nuoširdžiai tikintiems, bet net pačiam begalinio teisingumo ir meilės Dievui; gi svarbiausiam jų nelaimės kaltininkui, būtent, pačiam sau, jie nenori padaryti nė mažiausio priekaišto.

Ona Sadauskaitė

Kalnių Gėlės

Ar ne tu buvai tada aukštai kalnuose,
Ar ne tu nuskynei tas baltas gėles?
Jas ten saulė maudė savo spinduliuose,
Kam gi jas išskynei savo puotai švęst?

Ten kalnų aukštybėj kogi tu jieškojai?
Kam gi Tau reikėję tų trapių gėlių?
Kaip drįsai ten žengti nuodėmingom
kojom,
žengti juoda širdžia saulėtu keliu!

Koks esi tu piktas, laimę sunaikinęs,
Kam šlaitais ramiosios kopei tu šalies?
Kada nors gailėsies tas gėles išsky-
nęs.
Be gėlių kuo saulė džiaugtis begalės?

Tavo žingsnių pėdos amžiams ten pa-
liko,
Nieks jų neišnaikins, degs jos kaip ug-
nis.
O ant aukšto kalno, ant jo šlaito pliko,
Jau tos gėlės baltos niekad nepražys.

Moderniškiausia Mūsų Mokykla

VIENA pirmųjų šv. Kazimiero seserų įsteigėjų, Motina Marija, savo laiškuose prieš 23 metus rašė:

Augščiausias davė mums garbės ir neužpelnytos malonės paaugoti mūsų gyvenimą Jojo garbei...

Ir tas ryžtingos aukos gyvenimas, jaunučių sielų meile žerinti valia, pražysta šiandieną Chicagoje nuostabiu kultūriniu žiedu — didžiausia ir moderniškiausia tos rūšies mokykla, kokią tik kada lietuviai yra pastatę užsieny, o net ir pačioj tėvynėj.

Šiame trijų su puse milijonų dolelių vertės pastate sutelkta viskas, kas tik naujausia yra tos rūšies statyboje. Dvi seselės: M. Adorata ir M. Lucrecija, drauge su architektais, apklankę daugybę pačių geriausių apylinkės mokyklų pastatų, kad iš jų pasisavintų viską, kas geriausio išrasta.

Naujasis Marijos Augštosios Mokyklos pastatas turi 553 pėdas ilgio, 274 pėdas pločio ir jo talpa — 3,010,000 kubinių pėdų. Čia telpa 27 klasės, salė dėl 1,300 mergaičių, mažasai teatras su 200 vietų, knygynas, kuriame yra vietos dėl 100 moksleivių ir 30,000 knygų. Yra paruoštos celės 70-čiai seselių mokytojų, koplyčia, kur telpa 250 asmenų. Kiekviena klasė ar laboratorija turi automatišką šilimos ir šviežio oro kontrolę, apšviestos fluorescentinėmis lempomis, aprūpintos mikrofonais ir iš vedėjos kam-

bario galima iš karto kalbėti į visas klases.

Darbo kambarių struktūra tokia, kad triukšmą lyg sugertų lubos, sienos. Spalvos pritaikytos pagal reikalą, didžiulės rašomosios lentos tamsiai žalsvos spalvos, kad būtų maloniau akims. Iš oro pusės aikštelė bus apsodinta, kad derintųsi su gretimais esančio parko nuotaikoms.

Gausus mergaičių antplūdis

Šioje mokykloje dabar yra 800 moksleivių. Jau sekantiems (1953-1954) mokslo metams priimta 476 naujos moksleivės ir turėjo būti atmesta apie 200 prašymų dėl vietos stokos, tai toks Chicago žmonių susidomėjimas šia įstaiga. Priimtųjų mergaičių gabumai patikrinti, nustatant kas kuriai labiau patartina studijuoti.

Specialiai įrengtoje siuvelykloje mergaitės pasisiuva drabužius savo vaidinimams ar pataiso sukneles kokioms baltiaus pareigoms. Spintose čia prikabinta jų pasiūtų modernių suknelių.

Gydytojo kabinetas, biblioteka

Turi jos čia susirgusioms mažą gydytojo kabinetą, net ir vežamą kėdę, jei kuri per nelaimę gimnastikos kambaryje koją išsinarintų ar šonkauliuką įlenktų.

Knygynas dar tik kuriasi. Jau ateina čia daugiau kaip 100 įvairių laikraščių ir žurnalų.

Jauki koplytėlė su Italijoje dirbtomis skulptūromis, stilingu altoriumi (kun.

Marijos Augštesnės Mokykla, kur mokysis 1,200 mergaičių

**Marijos Augštosios
Mokyklos koplyčia**

Šaulinsko auka), su puošniomis grotelėmis (V. Galnaitės auka), Kryžiaus Keliais (Martinkų auka). Yra ir specialus knygynas mokytojams.

Kompozitorė muzikos mokytoja

Mokykla turi orkestrą iš 50 muzikantų. Jam vadovauja sesuo Reginalda. Yra du chorai su maždaug 120 dainininkių iš viso. Lietuvaitės turi specialias dainų pamokas. Vadovauja kompozitorė sesuo Bernarda, kurios sukurtas dvejais mišias, lietuvišką rapsodiją, simfoniją, lietuviškų šokių suitą ir orkestracijas ne kartą įvairūs muzikiniai vienetai panaudoja ir už mokyklos ribų. Ne taip seniai net per Buffalo radiją vienas jos kūrinyų buvo transliuojamas.

10,000 moksleivių jų globoje

Šv. Kazimiero vienuolyne šiuo metu yra 460 seselių, kurios dirba mokyklose,

ligoninėse. Šv. Kazimiero seserys dirba 39 pradžios mokyklose, turinčiose 8,996 auklėtinius ir penkiose augštesnėse mokyklose, turinčiose 921 mokinę. Taigi iš viso jos dirba 44 mokyklose, auklėdamos 9,917 moksleivius ir moksleives. Vien tik Šv. Kazimiero akademiją baigusių mergaičių yra 2,009.

Daug talentų

Daugelis Šv. Kazimiero seselių pasižymi stipriais talentais. Pavyzdžiui sesuo Francina yra parašiusi kelius vadovėlius vaikų darželiui ir yra pirmininkė Katalikų Vaikų Darželių Mokytojų Sąjungos JAV-se. Pati mokyklos vedėja sesuo Anastazija yra parašiusi amerikietėms moksleivėms lietuvių kalbos gramatiką, kuri vartojama pamokose. Seserys ir moksleivės gražiai bendradarbiauja "Šv. K. A. Aidų" žurnale, kurs

**Marijos Augšt. Mok. salė ku-
rioje telpa 1,300 žmonių**

savo iliustracijomis, medžiagos sutvarkymu yra vienas iš geriausiai leidžiamų lietuviškų žurnalų. Jis eina jau nuo 1925 m. ir jo išėjo daugiau kaip 100 numerių.

Nauji vargonai

Didžiojoje salėje įtaisyti nauji vargonai, kurie dalyvaus išpildant specialiai šioms iškilmėms Br. Markaičio, S. J. sukurta "Maria, Mater Dei", skirtą trijų balsų chorui, dviems pianinams ir vargonams.

Šv. Kazimiero seserų vyriausioji — motina Teofilė — yraėjusi studijas Kauno Universitete. Lietuvos reikalai jai suprantami ir artimi. Turime vilties, kad ji, o ir kitos, vykdys trijų pirmųjų — Kazimieros Kaupaitės, Juditos Dvaranauskaitės ir Antaninos Unguraitės — bei jų vienuolijos ugdytojo kun. A. Staniukyno testamentą: auklėti lietuvaites lietuviškoje dvasioje, ir visas tėvų joms pavedamas mergaites — krikščionybės dėsnių šviesoje.

"Dr-as."

Marijos statula prie įėjimo į Marijos Augš. Mokyklą. Tai Italijos skulptoriaus darbas.

LAIŠKAS MOTINAI

KAIP sustingusį niurų dienos veidą pavasaris apvelka žaliu rūbu, ir įvairiaspalviai žiedai jį paverčia margų gelių kilimu, tai širdis prisipildo neišsemiamu džiaugsmu. Tada Tu Motin, ateini į mano širdį, kaip Angelas Sargas prie kasdieninio guolio. Tu ateini, netrokšdama nieko iš manęs, nes Tavasis džiaugsmas buvo man supintas, Tavo ilgų nemigo naktų ir rūpesčių prie lingės...

Aš norėjau Tau atsisteisti už visą vargą, už visas nemigo naktis. Už mano protui neaprėpiančius Tavo motiniškus troškimus. Tačiau, žmogaus žmogui sukurtais pragaras išplėšė Tavąjį džiaugsmą ir namų ramybę. Bet Tavo vardas niekad neišblėso iš Tavo vaiko alsuojančios krutinės. Niekad jis nemirs, kaip kad gamtoje yra nemirštamasis pavasaris... Kaip Gegužės mėnuo pasiekia aukščiausią pavasariško džiaugsmo viršūnę, mes švenčiame Motinos Dieną.

Motin, mes atnešime Tau šią dieną ne blizgančio aukso, dėl kurio draskos pavienis žmogus ir jo vergijoje esančios tautos ir valstybės. Mes atnešime Tau alyvų tyrumo savas širdis, išreikšdami jas gražiausiais pavasario žiedais...

Motin, Tu juski Tavo sūnaus ar dukters šį sveikinimą! Ar Tu būtum kartu su jais, ar viena kenčiančioje tėvynėje, ar priverčiamų darbų stovyklų Sibiro kankinė!

Juk Tau priklauso Tavo vaiko šis sveikinimas ir jo nuolanki širdis.

Vyturelis

* * *

Motina šypsosi šalia savo vaiko darbo ar miego, ir liūdi šalia jo klaidų ir nepasisekimų. Rymo angelo sargo akimis ant lopšio, rymo maldoje ant jo veiksmų ir žinksnelių. Jau nuo tada ji pradeda maldoje rymoti už savo vaiką, kai jo gyvybę priima į savo iščiaus namelį.

Nuotyčiai ir Knygos

KARTĄ vienas europietis buvo su laikytas Abisinijoje. Karalius leido jam eiti, neuždarė į kalėjimą, tačiau ant kiekvienos kojos buvo pritvirtintas sunkus geležies gabalas, kad jis negalėtų pabėgti.

Tokioje padėtyje jį atrado kitas besilankantis europietis. Labai jis norėjo jam pagelbėti, tačiau kitiems matant negalėjo tai daryti. Atnešė jis tik dovanų. Kalinys nemažai nusiminė, kai pamatė, kad tos dovanos tai knyga. Jis laukė ko kito. Nepatenkintas jis ta knyga visai nesidomėjo.

Praslinko treji metai ir kalinys iš nuobodumo ėmė sklaidyti, gilintis į tą knygą, ir koks gi buvo jo susijaudinimas, kai jis pamatė pasleptą pjūklelį geležims pjauti. Tai buvo pats reikalingiausias daiktas. Jis nuslinko į miškus, nupjovė geležis ir galėjo išeiti į laisvę. Jis niekaip negalėjo sau dovanoti, kad tiek laiko nešiojo tas geležis, nesistengdamas pagrindinai apžiūrėti kas yra knygoje...

Ne kartą ir mums gyvenimas uždeda nelengvas geležis ant kojų, kurios kliudo judėti, kurios sulaiko mūsų dvasinius polėkius. Vieni palikti mes būname bejėgiais, o kiti mūsų nevisada supranta ir nevisada gali mums padėti. Tokiu atveju mes neužsimirškime, kad daug ką galima rasti geroje knygoje. Gal čia ir glūdi tas "pjūklelis", kurs gali nupjauti tuos svorius, ant mūsų užgulusius.

Vėjavaikis sūnus ir tėvo testamentas

Knygas reikia įsiskaityti ir tų rinkinių veikalų patarimus išklaudyti. Kartą vienas vėjavaikis sūnus pabėgo iš tėvo namų ir blaškėsi po svečias šalis. Kažkaip jis išgirdo apie savo tėvo mirtį ir ta žinia jį parvedė namo. Maloniai priėmė jį motina.

Atėjo diena, kada turėjo būti perskaitytas tėvo testamentas. Visų dideliame nustebimui — testamente buvo su-

rašyti visi to vėjavaikio nusikaltimai. Karštas jaunuolis nebeįstengė iki galo išklaudyti. Pakilo ir išėjo iš namų toli. Motina ėmė jį ieškoti, ir kai pasisekė jį rasti, jam buvo pranešta, kad jis turėjo to testamento išklaudyti iki galo, nes tikrumoje tėvas jam paliko \$15,000.

Ir jis būtų daug rūpesčių sau ir kitiems sutaupęs, jeigu būtų išklausęs iki galo ir išgirdęs paskutinį tėvo žodį. Panašiai ir gera knyga. Ar tai bus Šv. Raštas, ar Kristaus sekimas, ar kurio šventojo gyvenimas, ar kuris kitas geras veikalas. Gali jie mums iš pradžių nedaryti norimo įspūdžio, bet reikia būti kantriam iki paskutinio jų žodžio, perskaityti visą su dėmesiu ir prisitaikyti viską, kas galima.

Ugniakalnio užpiltame mieste

Girdėjote gal apie tą ugniakalnio užpiltą miestą — Pompėją. Kai pradėta miesto atkasimas, pamažu prieita prie vienos vietos, kur buvo šaltinis. Lavos užlietas jis jau buvo dingęs, bet lyg tik akmenys ir kieta žemė buvo nuimta, šaltinio anga atidaryta, po šimtmečių mirtinės tylos iš šaltinio vandens srovelė vėl ėmė bėgti.

Mūsų sielos gelmėse yra įdiegta daug gėrio šaltinėlių, bet kas atkas tas šiukšles ir grumstus, kuriais tas viskas yra užgulta, užspausta? Geras skaitymas, pamokslo klausymas, apmąstyme ir maldoje jungimasis su Dievu nustumis šalin tuos mūsų sielą užgulančius dumblius ir padės Dievo malonės šaltinėliui sruventi mūsų širdyse.

Knyga skeleto rankoje

Amerikoje, pilietinio karo metu, kovose ties Richmondu, praslinkus kelelui dienų po kautynių buvo atrastas žuvęs vyras. Buvo vasara ir tame krašte buvo tiek daug vabzdžių, kad jie jau buvo suspėję nugrauzti visą odą ir raumenis nuo rankos. Tebuvo likę tik kaulai, kurie tačiau laikė, ką jis mirdamas buvo į savo ranką paėmęs: Šv. Raštą. Kny-

ga buvo atskleista ir pirštas rodė ties ta vieta, kur buvo parašas:

— Nors aš einu mirties slėniu, aš nebijosiu blogo. Tavo keliai ir Tavo ramsstis mane stiprina. —

Taip, yra knygų, kurios žmogų pajėgia sustiprinti jų sunkiausioj valandoj. Tai veikalai, iš kurių Dievas kalba, iš kurių dvelkia kilni teisybės ir meilės dvasia, kurios stiprina ir palaiko mus. Tai kažkas stipraus ir pagrindinio žmogaus gyvenime. Ne taip, kaip su tomis lengvapėdiškomis.

Senas negras ligoninėje

Pasakojama, kad vienas senas, senas negras buvo pasiūstas į ligoninę. Čia gailestingoji sesuo jam į burną įdėjo termometrą, apie kurį jis neturėjo supratimo. Kai daktaras lankė ligonis, sustojo ir prie jo lovos.

— Na, tėvuk, tarė jis, ar jau gavai ką valgyti?

— Čia tokia ponija man davė pačiulpti gabalą stiklo, bose, bet aš vis dar tebesu labai alkanas, — atsiliepė ligonis.

Taip ir su tomis lengvapėdiškomis knygomis — jos kaip stiklelis tam negrui pačiulpti — nepasotina žmogaus dvasios. Tik veikalai, kurie persunkti krikščionybės gaivinančia dvasia, mums atneša daug vidaus stiprybės.

J. Augustaitytė - Vaičiūnienė

Neužmiršk

Lietuvi, nuklydęs į tolimą šalį,
Neužmiršk atsigrižt atgalios,
Kur liko laukai, rugių varpoms nubalę,
Neužmiršk koplytėlę Madonos tylios.

Neužmirški prie kryžkelės mėlyno kryžiaus,
Pakelėj remunėlės baltos.
Ir takelio, kuriuo tavo laimė tiek kartų sugrižo,
Neužmirški saulėlydžių aukso maldos, —

Kaip į Baltiją saulei įbridus,
Miršta dienos pūkiniuos gaisuos,
Ažuolynai sapnuoja išdidūs
Ir girdėti skudučiai visuose kraštuos.

MOTINA

MOTINA būti yra didelė garbė! Tačiau su ta garbe motinai tenka ir didelė pareiga valstybės ir šeimos gyvenime. Jai uždedama sunki našta vaikų auginimo ir jų auklėjimo: — doros bei tikybos ir tėvų kalbos išlaikymas jaunojoje kartoje. Be šių principų jokia tauta ir valstybė negali gyvuoti ir išlikti gyva.

Lietuvė katalikė motina dėl šių įdealų visais amžiais budėjo ir kovojo. Ir šiandien ji kovoja, ten, už geležinės sienos, kartu su savo sūnais partizana, dėl brangios tikybos ir kalbos išlaikymo bei laisvės atstatymo. Daug mūsų mylimų motinų ten krito kaip karžygės dėl šių šventų šeimos ir mūsų tautos reikalų. Prisiminkime jas giliai savo maldose, netik Motinos Dieną, bet ir visais laikais.

Kiekviena motina, per didelius skausmus, atneša į šį pasaulį brangią gyvybę — žmogų ir ji tuose skausmuose giliai jaučia laimę, dėkingumą ir ateityje, senatvėje, paguodą. Dėl to, žmogau, neapvilsk savo gimdytojos! — Būk jai dėkingas netik šiandien, bet ir rytoj. Lenkis prie jos kojų, bučiuok jos pavargusias nuo sunkių darbų ir tavęs nešiojimo kaulėtas rankas bei sidabru nuo rūpesčių nudažytus plaukus, tačiau didžiausia padėka jai bus, jeigu tu visuomet eisi, motinos nurodytu, tikru dorybės keliu.

Lietuvi! — Nepamiršk ir mūsų visų motinos — brangiosios tėvynės Lietuvos. Ji tau davė tavo gimdytojus. Ji juos ir tave savo sultingosios žemės vaisiais maitino. Būk dėkingas jai, o reikalui esant, kur bebūsi, neišsižadėk už jos laisvę ir mirti, nes tik išgama gali išsižadėti savo gimdytojų ir savo motinos tėvynės.

J. K.

* * *

Motiną mes suprantame ir jaučiame plačia prasme Dievo įgaliotinė žemėje, nešioti savyje Jo kūrybos tęsinį labiausiai jos širdžiai patikėtą.

Pirmoji Lietuvaikių Seserų Kongregacijų Bendra Konferencija

Dėl įvairių bendrų problemų, liečiančių lietuvaikių seserų vienuolių pareigas mokyklose, misijose ir kitose srityse, jų mokslinio ir dvasinio paruošimo pagilimą ir jaunimo lietuvinimo darbų, lietuvaikių seserų kongregacijų pareigūnės balandžio 6 — 7 dd. buvo suvažiavusios pasitarti Šv. Kazimiero Seserų įstaigoj, Villa Joseph Marie, Newton, Pa.

Konferencijoje dalyvavo motina M. Teofilė, seserų kazimieriečių generalė, kurios iniciatyva susirinkimas buvo sukvietas, ir sesuo M. Eucharista, kazimieriečių kongregacijos inspektorė; prancišketės iš Pittsburgho — motina M. Aloyza su seserim F. Gabriele, mokyklų inspektore; jos pavadavo motiną Loyolą, generalę; motina M. Anunciata, generalė, su motina M. Imelda iš Jėzaus Nukryžiuotojo kongregacijos, Brockton, Mass., ir motina M. Aloyza, vyresnioji, su seserim M. Augusta, iš Marijos Nekalto Prasidėjimo kongregacijos, Putnam, Conn.

Prezidiumo vedėja buvo išrinkta motina M. Teofilė, o sekretorėmis — mo-

tina M. Aloyza, O. S. F., ir sesuo M. Augusta, M. I. C. Posėdžių tvarka buvo sudaryta anksčiau.

Atidarymo žodį tarus ir sukalbėjus pradinę maldą, motina Teofilė perskaitė ištrauką iš Šv. Tėvo Pijaus XII pasakytos kalbos į susirinkusias Romoje viso pasaulio vienuolių kongregacijų atstoves 1950 metais, kad įvairios pasaulio vienuolijos sutartinai stengtųsi veikti bendruose siekiuose, kad jungtų savo pajėgas dvasinei ir kultūrinei akcijai tobulinti.

Buvo taip pat paskaitytas J. E. vyskupo V. Brizgio laiškas, pritaikintas šitam pirmajam lietuvaikių vienuolių susirinkimo tikslams ir idėjoms įvertinti. Primindamas seserų pareigas tautos atžvilgiu, Jo Ekscelencija pareiškė, kad lietuviai nepasirodo lietuviu vien viršutinėmis praktikomis — daina, šokiais, paskaitomis ir kalba, bet kad tos ir visos kitos priemonės turi vesti jį prie tikros ir gilios tautinės sąmonės, kurią paveldėdami išliksime lietuviais tinkamoje augštumoje, nežiūrint priešingų aplinkybių ir bandymų.

Lietuvaikių vienuolių kongregacijų atstovės dalyvavusios konferencijoje pereitą mėnesį. Iš kairės į dešinę: sesuo M. Eucharista, motina M. Anunciata, sesuo M. Gabrielė, motina M. Teofilė, motina M. Aloyza, MIC, motina M. Aloyza, OSF, sesuo M. Augusta. Nesimato motinos M. Imeldos.

Su Mūsų Bendradarbiais

Pereitą rudenį spalį mėn. įvyko Laivo ir Marian prenumeratos vėjus. Buvau išvykęs į rytines valstybes rinkti prenumeratas. Kelionė buvo ilga ir tęsėsi suviršum du mėnesius. Tik prieš pat Kalėdas grįžau į Chicagą. Aplankiau daug lietuvių kolonijų tuom pačiu kartu pasakydamas pamokslus parapijose ir užrašydamas naujus Laivo, Marian ir Draugo skaitytojus.

Buvau sekančiose lietuvių kolonijose: Detroit, Mich., Cleveland, Ohio, Akron, Ohio, Rochester, N. Y., Niagara Falls, N. Y., Buffalo, N. Y. Pagaliaus išvykau į Kanadą kur aplankiau didesnes lietuvių kolonijas, kaip St. Catherines, Hamilton, Toronto, Montreal. Iš ten nuvykau į Naują Angliją kur apsilankiau Worcesterio dvejose parapijose sakymas pamokslus ir kur gavau daug naujų skaitytojų. Teko irgi aplankyti So. Bostoną kur irgi pasisekė gauti gana didį skaičių naujų skaitytojų.

Žiemos metas čia ir užklupo ir turėjau grįžti į Chicagą. Po Velykų tikiuosi grįžti į Naują Angliją ir tęsti toliau neužbaigtą darbą. Gavau leidimus pamokslus sakyti ir kartu rinkti naujų skaitytojų, Laivui, Marian ir Draugui sekančiose parapijose: Cambridge, Brockton, Norwood, Athol, Gardner, Lawrence ir

Šioje bendroje lietuvių vienuolių konferencijoje patiekti sumanymai dėl seserų veiklos jaunimo auklėjime ir pareigų kitose srityse bus planingai praveisti laiku pagal protokole nustatytą tvarką.

Prezidiumas pasiliks savo pareigose iki kitų metų, kada lietuvių vienuolių kongregacijų vadovybė, motinai M. Anunciatai kviečiant, žada posėdžiauti Nukryžiuotojo Jėzaus vienuolyne, Brockton, Mass.

Dėkingos už malonų Šv. Kazimiero seserų svetingumą Joseph Marie Villoje ir patenkintos pasiekimu ilgai svajoto lietuvių kongregacijų sutartino veikimo dalyvės išsiskirstė.

Westfield, Mass. Tikiuosi tuom pačiu laiku irgi aplankyti parapijos Connecticut valstybėje, kaip Hartford, Waterbury, New Britain ir pagaliau New Yorką, New Jersey ir Pennsylvania.

Galiu pasakyti kad kelionė buvo gana sėkminga nes iš viso gauta netoli 1,000 naujų skaitytojų Laivo, Marian ir Draugo. Dar net ir šiandien kas savaitę atsiranda naujų skaitytojų iš aplankytų kolonijų.

Pereitą metų 69 asmenys tapo Garbės nariai paaukodami po \$100. Šiomet nuo sausio mėn. iki kovo mėn. Jau prisirašė 8 nauji nariai.

Pereitą metų 7 tapo Amžini nariai paaukodami po \$50. Nuo sausio mėn. iki kovo mėn. šių metų jau prisirašė net 5 nauji Amžini nariai.

Pereitą metų 1,243 Nuolatiniai Draugijos nariai užsimokėjo savo metinę mokestį po \$1.00.

Pereitų 1952 metų Seimas įnešė \$1,-248.10 aukomis, o metinė vakariene aukų sunešė \$1,172.

Nors Mūsų Bendradarbių Draugijos nariai auga, bet tuom pačiu kartu ir mažėja, nes Viešpats Dievas daug iš mūsų gerųjų Bendradarbių pasikvietė pas save. Pereitą metų už mirusius narius buvo atlaikytos 58 šv. Mišios. Tas reiškas netekome 29 narius. Šiomet skaičius mirusių padidėjo nes nuo sausio mėn. iki kovo mėn. jau yra atlaikytos šv. Mišios už 51 narius.

Prie Marian skaitytojų pereitais metais prisirašė vienas Garbės narys, vienas Amžinas narys ir 315 Nuolatiniai nariai. Šiomet jau turime du nauju Marian Garbės narius ir 1 Amžiną narį.

Nuoširdžiai dėkoju aukotojams už suteiktą paramą pereitais metais. Tik per Dievo pagelbą ir jūsų duosnius aukas mūsų vienuolija gali išsilaikyti. Linkiu šiam Seimui didžiausio pasisekimo ir Dievo palaimos. O nutartos rezoliucijos tegul uoliai būna įvykdytos metų bėgyje.

Kun. V. Parulis, MIC

Kaip Motina Marija

Mums Padėjo

KAI raudonieji buvo ilgesnį laiką sustoję prie Raudonės, netoli Jurbarko, mums drauge su kitais pabėgeliais teko naudotis Vytėnų ir vėliau vieno gero ūkininko pastoge. Gi raudonieji "draugai" darė tikrai "draugiškus" apsilankymus, dienomis apšaudydami iš orlaivių laukų darbininkus ir net pavienius asmenis, o naktimis gausiai bombarduodami netolimas apylinkes.

Ir tiktai pergyvenusieji gali suprasti, kiek kainuoja tokiu laiku praleisti kiekvieną naktį mediniame name virš kurio užia negailestingi bombonešiai ir šviečia, lyg daugelis saulių, fosforinės lempos.

Tačiau viena mintis, jog čia pat turėjome koplytėlėje švenčiausiąją ir Marijos Kriksčionių Pagelbos stovylą, duodavo daug drąsos ir ypatingo pasitikėjimo visa tai pakelti.

Pagaliau, netikėta proga mus ragino keliauti toliau nuo fronto. Reikėjo naudotis. Bet kaip pravažiuoti arkliais po nuolatiniais lektuvų apšaudymais ir tarp gausių kariuomenės tankų? Taigi reikėjo ryžtis ir nesnausti, nors girdėjosi ne vienas gąsdinimas. Ir kas davė drąsos? Gi trumpa maldelė, kurią nutariau kalbėti visu keliu, bei pasitikėjimas, jog Marija mums padės.

Ir štai, ar nenuostabu? Per tris dienas mūsų laimingos kelionės nematėme nei vieno orlaivio, nesutikome nei vieno tanko, ir neturėjome nei vieno nelaimingo nuotykių, išskyrus tai, jog prie pat vienos kalvės nukrito arklio pasaga, kuri tuoj buvo pataisyta. Taip buvo išmėginta "Tavo apgynimo" maldelės galybė, kuri mums per Dangiškos Motinos Marijos užtarimą laimėjo ne vien šią, bet ir daugelį kitų Marijos pagelbų.

KLAJŪNAS

Aš ten laimės sau rūmus stačiau,
Po stogu gimtųjų namų,
Pintą vainiką jiems aš mačiau
Gimtos tėvų žemės žiedų.

Nedėjęs vainiko ant rūmų,
Aš bėgau nuo maro rytų,
Nuklotu lavonais ir dūmų
Aš leidaus kraujuotu taku.

Ėjau aš benamis per žmones
Ir beldžiau kiekvienas duris,
Kur rast, kad nebūtų dejonės,
Kur žmogui neskausta širdis.

Apviltas aš leidaus į tolį,
Po svetimas žemės kerčias,
Kad rasti kur ramų sau guolį
Ir ašaras šluostyt karčias.

Duris aš pirmąsias pravėręs,
Dvelkimą mirties pajutau,
Ir žmogus čia žmogų nutvėręs,
Ir smaigia kvatojas matau.

Dabar aš jau leidaus per žmones
Jieškoti žmogaus tarp žmonių,
Kad vargo nebūtų dejonės,
Kur rast neklastingų širdžių.

Bet aš jau kelionėj bijojau,
Pas žmones į gričių užeit,
Ir dar iki šioliai klajoju
Be vilties kada pailsėt.

Ir šiandien esu dar klajūnas,
Ir jieškau tos vietos šventos,
Kur žmogus gyvena ir būna,
Neturi širdyje klastos.

ZINIOS *iš katalikiškojo pasaulio*

• **Pasimirė nusipelnęs kunigas.** Prelatas Andrew Gwynn, Šv. Marijos parapijos, Greenville, S. C., klebonas per 52 metus pasimirė. Prie jo, katalikų skaičius per tuos metus išaugo nuo 70 iki 3,800. Jis palaidotas prie bažnyčios, kurią pastatė.

• **Popiežiaus naktis.** Iki šiol popiežius Pijus XII nakties poilsiui teskirdavo 4½ valandų. Dabar, gydytojams to reikalaujant, savo nakties poilsį prailgino iki 6½ valandų.

• **Vatikano atstovas Amerikoje.** Arkivyskupas Amleto Cicognani, apaštališkas delegatas Amerikoje minėjo 20-tį metų šiose pareigose. Jis yra ilgiausiai išbuvęs čia apaštališku delegatu iš visų ligi šiol buvusių. Pažymėtina, kad prieš 13-ka metų išventino 4 Marijonus į kunigus TT. Marijonų seminarijoje, Clarendon Hills, Ill.

• **Nušovė vienuolės.** Turkijoje, Istambulo mieste, vienas vyras revolveriu sunkiai nušovė dvi Šv. Benedikto vienuolyno seseris, kurios savo įtaka buvo pa-

veikusios, kad jo sesuo palinko priimti katalikybę.

• **Stipendijos neturtingiems.** Katalikiška Šv. Anzelmo kolegija Manchester, N. H., sekantiems mokslo metams paskyrė neturtingiems studentams net 50 stipendijų \$20,000 sumoje.

• **Kardinolas unijos narys.** American Federation of Labor Statybos Unijos darbininkai pakėlė New Yorko kardinolą Spellman į savo garbės narius ir jam buvo įteiktas auksu spindintis unijos ženklas.

• **Vaikus krikštija naktį.** Vengrijoje anapus geležinės uždangos kunigai yra priversti vaikus krikštyti naktimis ir slaptai, nes šeimos leidžiančios krikštyti savo vaikus jaučia vis didesnę spaudimą iš valdžios įstaigų pusės. Ne kartą vaiko pakrikštijimas yra pakankama priežastis šeimai įrašyti į "liaudies priešų" sąrašus.

• **Lakūnai į Liurdą.** Liepos mėnesį įvyks aviacijos veteranų lakūnų sąskrydis Liurde. Jame dalyvaus lakūnai iš 30 tautų. Tikslas sąskrydžio yra sutaukinti ir suartinti tuos, kurie kaip priešai kovėsi fronto linijose ir pagelbėti jiems dabar vieningai dirbti taikos išlaikymui. Pažadėjo dalyvauti penki kardinolai.

• **Egipto katalikai.** Egipto krašte randasi 30 milijonų gyventojų. Iš jų tik 200,000 yra katalikai. Jų yra maždaug penkių apeigų. Kiekviena apeiga turi savo parapijas ir šventoves.

• **Penkta pasaulio dalis yra katalikiška** pagal paduotas duomenis iš 1953 metų Britannicos knygos. Paduotas katalikų skaičius siekia 425,508,220.

• **Naujas "garbinimas."** Iš Vatikano pranešama, kad Šv. Apeigų kongregacija yra patvarkiusi, kad garbinimuose kalbamuose po palaiminimo su švenčiausiu Sakramentu būtų įdėtas naujas: "Garbinkime jos garbingą į dangų paėmimą." Šis garbinimas eina prieš sekantį: "Garbinkime Marijos panos ir motinos vardą."

Buvusi filmų artistė June Haver (kairėje) pirmą kartą viešai pasirodo po to kai įstojo į vienuolyną. Motina vyresnioji Marija Ancilla supažindina ją su kardinolu Spellman Mt. Mary kolegijoje, Fort Leavenworth, Kan. (INS.)

žinios iš lietuviškojo pasaulio

• **Šv. Kazimiero Mokytojų Seminarija** (Normal School) veikia Chicagoje, buvusiuose Šv. Kazimiero Akademijos rūmuose. Seminarija akredituota prie Katalikų Universiteto Washingtone. Joje Šv. Kazimiero seserys ruošia savas mokytojas. Šiuo metu yra 22 studentės. Studentės išėjusios dvejų metų kursą, pradeda dirbti mokyklose ir šeštadienį bei atostogomis toliau gilina studijas šioje pačioje seminarijoje arba De Paul universitete, kol baigia keturių metų kursą. Šitokių studenčių - mokytojų dar yra keliasdešimt.

• **Mirė Milwaukee arkivyskupas.** Tame mieste Šv. Marijos ligoninėje mirė tos arkidiecezijos valdytojas Mozė Kiley 76 m. amžiaus. Toje diecezijoje randasi šios lietuviškos parapijos: Šv. Gabrieliaus, Milwaukee; Šv. Kazimiero, Racine; Šv. Petro, Kenosha; Nekalto Prasiidėjimo, Sheboygan; ir Šv. Ambrozijaus, Port Washington.

• **Šv. Tėvo užuojauta.** Šv. Tėvas užjausdamas vargšus lietuvius tremtyje, per savo nuncių perdavė Balfo Centruui Vokietijoje 5,000 DM juos sušelpiti ir kartu kiekvienam jų suteikė apaštališką palaiminimą. Balfo pirmininkas kan. J. Končius prašė Jo Šventenybės suteikti asmenišką, kad ir mažą dovaną, kaip ypatingą užuojautos ženklą lietuviams.

• **Balfo darbas.** Per pirmus trejus šių metų mėnesius Balfo vadovybė išsiuntė tremtinių šalpai: pinigais \$12,163.05; net 10,000 svarų taukų už \$1,582.87; rūbų, batų ir lovoms baltinių 54,497 svarų už \$60,782. Iš viso per pirmą ketvirtį šių metų tremtiniams suteikta pagalbos už \$74,986.92.

• **Žinios apie Sudburį.** Tai yra šiaurės Ontario, Kanadoje, didžiausias miestas. Mieste ir apylinkėje yra apie 500 lietuvių. Kolonijos kapeliono knygoje užregistruota 411 lietuvių, bet tam tikra dalis gyvena slapukais ir vengia viešumos. Lietuviai turi savo pamaldas kas sekmadienį.

• **Jau du metai suėjo** kai Lietuvos

vyskupai, vykdydami Fatimos Marijos prašymus, paaukojo Lietuvą ir visus pasaulio lietuvius Nekaltai Marijos Širdžiai. Paskirta buvo geg. 13 d. kasmet švęsti kaip Nekaltos Marijos Širdies, Lietuvos karalienės, nuolatinę šventę. Šiemet irgi lietuvių parapijose prašoma švęsti tą dieną, o jei nėra galimybių, tai nukelti į geg. 17 d.

• **Minėjo sukaktį.** Kun. Jonas Gasiūnas, E. St. Louis, Ill., parapijos bažnyčioje iškilingai atšventė kunigystės 25 metų sukaktį.

• **Įtaisė bažnyčiai varpus.** Šv. Kazimiero parapijai, Westfield, Mass., kur klebonauja kun. V. Puidokas, Nelė ir Pranas Adomavičiai įtaisė bažnyčiai naujus varpus dedės atminimui. Iš viso yra 61 varpas. Jie skambina automatiškai. Įjungus jų garsą garsiakalbin galima girdėti 10 mylių atstume. Kainavo virš \$2,000.

• **Pagerbtas jubilijatas.** Buvęs ilgametis New Yorke Aušros Vartų parapijos klebonas, kun. Juozas Šeštokas, savo įstaigtoje parapijoje atšventė 50 metų kunigystėje jubiliejų. Jis dabar turi 86 metus.

• **Gavo leidimą statybai.** Hartfordo vyskupas davė leidimą N. P. Saserims pradėti statyti koplyčią Putnam, Conn. Statyba jau ši mėnesį pradėta. Šiemet bus pastatytos sienos ir uždėtas stogas. Tolimesnė darbų sparta priklausys nuo visuomenės paramos.

• **Lietuviškas Sveika Marija.** Washingtone randasi garsus pranciškonų vienuolynas. Kolonadoje supančioje vienuolyną yra iškalta 200 Sveika Marija lentų įvairiomis kalbomis. Yra ir lietuviškai iškalta malda, Sveika Marija.

• **Pranciškonai Toronte.** Vienuoliai pranciškonai nupirko Toronto, Kanadoje, sinagogą ir ten atsikelia iš Kitchener, kur buvo laikinai apsigyvenę. Svartomas antros parapijos Toronte įsteigimo klausimas, o su tuo ir naujos bažnyčios statymo klausimas.

ŠVENTŲJŲ GYVENIMAI

Naudinga Knyga Visiems Metams

T. t. Marijonai išleido stambia, naudingą ir gerą knygą "Šventųjų Gyvenimai", kurią parašė kun. K. A. Matulaitis, M.I.C. Knyga turi 714 pusl., apie 50 šventųjų atvaizdų; ji yra įrišta kietais audeklo viršeliais ir kaštuoja \$3.00 su persiuntimu.

Knyga turi 365 šventųjų gyvenimo santraukas, surašyti kiekvienos dienos šventieji, kurių viso suminėta apie 6,000 vardų.

Tie gi šventieji, kurie veikė Lietuvoje, ar turėjo kurių artimesnių santykių su lietuviais, yra plačiau nušviečiami. Knyga parašyta lengva kalba, visiems suprantamai ir gali būti gražiausia dovana kunigams, vienuoliams, seselėms vienuolėms, giminėms, pažįstamiems, draugams ir, žinoma, sau patiems.

Su užsakymais siųskite \$3.00 laiške šiuo adresu:

LAIVAS BOOK DEPARTMENT

2334 SOUTH OAKLEY AVENUE

CHICAGO 8, ILLINOIS